

CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA EXPLOATAREA MAMIFERELOR ÎN AȘEZAREA HAMANGIA III DE LA CHEIA

Adrian BĂLĂȘESCU

Rezumat: Așezarea eneolitică de la Cheia a furnizat în ultimii ani o cantitate impresionantă de faună, ceea ce face ca acest sit să dispună, în prezent, de cel mai mare eșantion faunistic pentru cultura Hamangia. Articolul de față se constituie, de asemenea, într-un studiu preliminar al faunei de aici, dar va puncta analiza unei singure unități stratigrafice- 3094- care reprezintă ultimul nivel ocupațional al locuinței L2.

Studiul arheozoologic a dus la identificarea pe lângă speciile domestice, clasice eneoliticului românesc: vita domestică (*Bos Taurus*), oaia (*Ovis aries*), capra (*Capra hircus*), câinele (*Canis familiaris*), și la descoperirea a 12 specii sălbatice: măgarul sălbatic din Pleistocen (*Equus hydruntinus*), bourul (*Bos primigenius*), cerbul (*Cervus elaphus*), căpriorul (*Capreolus capreolus*), mistrețul (*Sus scrofa*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), pisica sălbatică (*Felis silvestris*), bursucul (*Meles meles*), iepurele de câmp (*Lepus europaeus*), castorul (*Castor fiber*) și ariciul (*Erinaceus europaeus*).

Raportul dintre mamiferele domestice și cele sălbatice este de 86,2 % la 13,8 % ceea ce ar sugera că activitatea de creștere a animalelor joacă un rol foarte important pentru comunitatea eneolitică de la Cheia.

În cadrul activității de creștere a animalelor, exploatarea bovinelor pare să joace un rol important, lucru dovedit de cantitatea mare de resturi care a fost descoperită (48%). Acestea sunt urmate de resturile de ovicaprine care se apropie de 38%. Printre cornutele mici mai numeroase par a fi resturile de ovine care se află într-un raport de circa 3,6 la 1 față de resturile de caprine. Bovinele în primul rând și apoi ovicaprinele sunt exploatate mai ales pentru producția lor de carne. În ceea ce privește creșterea acestor animale pentru producția de lapte, indicii sunt mult mai prezenți (relevanți) în cazul bovinelor și mai discreți în cazul ovicaprinelor. Studiul de față confirmă în continuare absența porcului, care în cadrul paleoeconomiei acestei comunități este se pare pentru moment necunoscut sau extrem de slab exploatat.

Vânatul, deși reprezintă 13,8 % este bine certificat ca număr de specii, ceea ce ar sugera că această activitate se constituie într-o ocupație secundară de suplimentare și completare a alimentației carnată. Ponderea cea mai mare în cadrul acestui eșantion o au speciile de talie medie și mare, cum ar fi: măgarul sălbatic din Peistocen sau hydruntinul (2,99 %), cerbul (2,75%), mistrețul (1,98 %) și bourul (1,70 %), la care se mai adaugă și o serie de specii de talie mică, cum ar fi vulpea (2,26 %), binecunoscută pentru antropofilia sa și iepurele de câmp (1,21 %).

În viitor, analiza noastră arheozoologică sperăm să se îmbogățească cu noi eșantioane care să ne permită observarea mai în detaliu a exploatării mamiferelor de către comunitatea Hamangia de la Cheia.